

Sygn. akt IV U 1155/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 lipca 2016r. w S.

odwołania H. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 13 sierpnia 2015 r. Nr (...)

w sprawie H. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu H. A. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 07 lipca 2015r. na stałe.

Sygn. akt IV U 1155/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 13 sierpnia 2015 r. znak:(...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił H. A. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż nie został uznany przez Komisję Lekarską ZUS za osobę niezdolną do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył H. A. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazał, że zaawansowanie schorzeń kardiologicznych nie pozwala mu na podjęcie zatrudnienia (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 7 sierpnia 2015 r., która nie stwierdziła u wnioskodawcy niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5-6).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca H. A. dnia 11 czerwca 2015 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 1-4 akt organu rentowego). Składając powyższy wniosek H. A. był w trakcie pobierania świadczenia rehabilitacyjnego, które zostało mu przyznane do dnia 06.07.2015 r. decyzją z dnia 09.03.2015 r. (decyzja k. 21 za wnioskiem z 04.12.2014r. akt organu rentowego).

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego z 11 czerwca 2015r. organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 14 lipca 2015 r. ustalił, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (k.13 akt organu rentowego).

Dnia 24 lipca 2015r. ubezpieczony wniósł sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS (k.21 akt lekarskich organu rentowego) i na skutek wniesienia powyższego sprzeciwu skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 07.08.2015 r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (k.15 akt organu rentowego). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 13 sierpnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy H. A. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k.17 akt organu rentowego).

Biegły lekarz kardiolog A. M. w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznała u H. A. chorobę wieńcową stabilną (...)/III, przebyty zawał serca w 2008 r., przebytą angioplastykę (...) z implantacją stentu (...) i stwierdziła, że powyższe schorzenia powodują częściową niezdolność do pracy ubezpieczonego w okresie od 7 lipca 2015 r. na stałe. Biegła wskazała, że rozpoznane u ubezpieczonego schorzenia w obecnym stopniu zaawansowania są przeciwwskazaniem do wykonywania pracy wymagającej wysiłków fizycznych. Test wysiłkowy wykonany we wrześniu 2015 r. wykazał nadmierną reakcję tensyjną na wysiłek (nadcisnienie tętnicze wzrosło do 200/90 mm Hg) oraz diagnostyczne obniżenie odcinka ST w II odprowadzeniu, co świadczy o upośledzeniu ukrwienia mięśnia serca na skutek wykonanego wysiłku. Obecny stan zdrowia H. A. wyklucza wykonywanie ciężkich i średniociężkich wysiłków fizycznych i pozwala na uznanie go za częściowo niezdolnego do pracy w wykonywanym i wyuczonym zawodzie. Biegła wskazała również, że częściowa niezdolność do pracy ma charakter trwały (opinia biegłych k. 49).

Ubezpieczony H. A. skończył 59 lat, z zawodu jest kierowcą, ma zawodowe wykształcenie i pracował w wyuczonym zawodzie jako kierowca tira (okoliczności niesporne).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy H. A. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u wnioskodawcy istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłego lekarza kardiologa A. M. dała podstawy do stwierdzenia, że wnioskodawca jest trwale częściowo niezdolny do pracy od dnia 7 lipca 2015 r. Biegły lekarz kardiolog

po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie oraz zbadaniu wnioskodawcy stwierdziła u H. A. chorobę wieńcową stabilną (...)/III, przebyty zawał serca w 2008 r., przebytą angioplastykę (...) z implantacją stentu (...) i stwierdziła, że powyższe schorzenia powodują częściową niezdolność do pracy ubezpieczonego w okresie od 7 lipca 2015 r. na stałe. Biegła wskazała, że test wysiłkowy wykonany we wrześniu 2015 r. wykazał nadmierną reakcję tensyjną na wysiłek (naciśnienie tętnicze wzrosło do 200/90 mm Hg) oraz diagnostyczne obniżenie odcinka ST w II odprowadzeniu, co świadczy o upośledzeniu ukrwienia mięśnia serca na skutek wykonanego wysiłku. Obecny stan zdrowia H. A. wyklucza wykonywanie ciężkich i średniociężkich wysiłków fizycznych i pozwala na uznanie go za częściowo niezdolnego do pracy w wykonywanym i wyuczonym zawodzie kierowcy (k. 49). Należy wskazać, iż w niniejszej sprawie opiniował również zespół biegłych kardiologa J. M. i psychiatry E. L. (k.12), który również uznał ubezpieczonego za niezdolnego do pracy zawodowej kierowcy z uwagi na schorzenia kardiologiczne od 07.07.2015 r., z tym, że biegli wskazali, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy. Sąd podzielił wnioski biegłych zawarte w obu opiniach co do tego, że ze względu na schorzenia kardiologiczne ubezpieczony jest niezdolny do pracy od 07.07.2015 r., z tym, że uznał ubezpieczonego za częściowo, a nie całkowicie niezdolnego do pracy obdarzając w tym zakresie dowód z opinii biegłego lekarza kardiologa A. M. wiarygodnością, która wskazała, iż ubezpieczony nie może wykonywać ciężkich i średniociężkich prac wymagających wysiłku fizycznego i w związku z powyższym pozostaje częściowo niezdolny do pracy kierowcy zgodnie z kwalifikacjami.

Mając na uwadze dowody z opinii biegłych w ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy od dnia 07.07.2015 r. Sąd oddalił kolejny wniosek organu rentowego o dopuszczenie dowodu z nowej opinii biegłego kardiologa i lekarza medycyny pracy uznając, iż kwesta istnienia u ubezpieczonego przesłanki niezdolności do pracy i okresu jej trwania została już dostatecznie wyjaśniona w oparciu o dowody już przeprowadzone w niniejszej sprawie. Wskazać, również należy, iż organ rentowy składając zastrzeżenia do pierwszej opinii biegłych nie podnosił okoliczności podnoszonych w zastrzeżeniach do opinii biegłego lekarza kardiologa A. M., a obaj kardiolodzy opiniowali na podstawie tej samej dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach sprawy. Wówczas kwestia sporną pozostawała okoliczność, czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy w zawodzie kierowcy czy do jakiegokolwiek pracy. Powyższa kwestia została wyjaśniona przez biegłego kardiologa A. M..

Analizując opinię biegłego kardiologa A. M. Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarza specjalistę, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należycie uzasadniona. Biegła wydając opinię miała na uwadze wiek ubezpieczonego, jego kwalifikacje zawodowe (wykształcenie zasadnicze zawodowe – kierowca) i zdolności psychofizyczne. Sąd obdarzył wiarygodnością dowód z opinii biegłej w całości.

Stwierdzona u ubezpieczonego częściowa niezdolność do pracy trwa od 7.07.2015 r. i ma charakter trwały. Spełnione zostały również pozostałe przesłanki nabycia renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, co nie było kwestionowane przez organ rentowy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że wnioskodawcy przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 7 lipca 2015 r. na stałe.